

بازداشت خودسرانه و آزار قضایی مدافعان حقوق بشر در ایران ادامه دارد

بیانیه مطبوعاتی - برنامه نظارت بر حمایت از مدافعان حقوق بشر
نسرین ستوده - ۶ سال زندان و ۱۰ سال محرومیت از وکالت
محمد سیف زاده - اتهام تازه
فرشید یداللهی، امیر اسلامی، افشین کرمپور، امید بهروزی - بازداشت
سمیه توحیدلو - ۵۰ ضربه شلاق
فرانک فرید - بازداشت

پاریس - ژنو، ۲۵ شهریور ۱۳۹۰: برنامه نظارت بر حمایت از مدافعان حقوق بشر، که برنامهء مشترک «فدراسیون بین المللی جامعه های حقوق بشر» (FIDH) و «سازمان جهانی مبارزه با شکنجه» (OMCT) است، سرکوب مدافعان حقوق بشر در ایران، به ویژه وکلای دادگستری و مدافعان حقوق زنان را محکوم می کند.

در روزهای گذشته، آزار و اذیت قضایی وکلای دادگستری ایران ادامه داشته است. در روز ۲۳ شهریور ۱۳۹۰، خانم نسرین ستوده، وکیل برجسته حقوق بشری که با دفاع از نوجوانان محکوم به مرگ، زندانیان عقیدتی، فعالان حقوق بشر و کودکان قربانی تعدی شناخته شده است، در شعبه ۵۴ دادگاه تجدید نظر به ۶ سال زندان و ۱۰ سال محرومیت از اشتغال به حرفه وکالت محکوم شد. به این ترتیب، دادگاه تجدید نظر حکم ۱۱ سال زندان، ۲۰ سال محرومیت از اشتغال به حرفه وکالت و ۲۰ سال ممنوعیت خروج از کشور را که شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی به اتهام «تبلیغ علیه نظام»، «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت ملی» و «عضویت در کانون مدافعان حقوق بشر» صادر کرده بود، کمی کاهش داد. اتهام های علیه خانم ستوده در اساس به خاطر مصاحبه های او است که درباره موکلان زندانیش پس از انتخابات مورد مناقشه ریاست جمهوری ۱۳۸۸ با رسانه های خارجی انجام داده بود. خانم ستوده هنوز در بند ۳۵۰ زندان اوین در بازداشت خودسرانه به سر می برد.

آقای محمد سیف زاده، عضو موسس کانون مدافعان حقوق بشر و وکیل سرشناس حقوق بشری، که از زمان دستگیری در فروردین ۱۳۹۰ تاکنون

در زندان اوین به سر می برد، در روز ۲۲ شهریور به دادسرا احضار و به او اتهام تازه «تبلیغ علیه نظام» تفهیم شد. گویا این اتهام در ارتباط با نامه ای است که او در ۳۰ تیر ۱۳۹۰ از زندان به رییس جمهور پیشین خاتمی نوشت و در آن نقض گسترده قانون در قوه قضاییه را خاطرنشان کرد و متذکر شد که هیچ راه حلی به جز انحلال مراجع غیرقانونی مثل دادگاه های انقلاب اسلامی و دادگاه ویژه روحانیت وجود ندارد. به علاوه، به گفته او، موازین قانونی و حقوق شهروندی در مورد نزدیک به ۲۰۰ زندانی سیاسی بند ۳۵۰ زندان اوین که محل حبس اوست، رعایت نشده است. برنامه نظارت یادآوری می کند که شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب اسلامی در تاریخ ۷ آبان ۱۳۸۹ آقای محمد سیف زاده را به اتهام «اقدام علیه امنیت ملی» از طریق تشکیل کانون مدافعان حقوق بشر و «تبلیغ علیه نظام» از طریق مصاحبه با رسانه های بیگانه، به ۹ سال زندان و ۱۰ سال محرومیت از اشتغال به وکالت محکوم کرد. اما در خرداد ۱۳۹۰ به خانواده او اطلاع داده شد که حکم زندان او در تجدید نظر به ۲ سال کاهش یافته است.

علاوه بر این، آقای فرشید یداللهی، وکیل دادگستری و عضو کمیسیون حقوق بشر کانون وکلا، که در دفاع از دراویش گنابادی شرکت داشته، در تاریخ ۲۰ شهریور دستگیر شد. در زمان انتشار این بیانیه، خانواده آقای یداللهی اطلاعی از او ندارند. به گفته همسر وی، زمانی که آنها در یک مهمانی بودند، ماموران امنیتی به خانه میزبان حمله کردند و پس از شکستن در، آقای یداللهی را مورد ضرب و شتم قرار دادند و به او دستبند زدند. سپس لپ تاپ ها، کارت های شناسایی، تلفن های همراه، کامپیوترها و کتاب هایی را از خانه میزبان با خود بردند. این دستگیری در پی محکومیت آقای فرشید یداللهی و آقای امیر اسلامی - عضو دیگر کمیسیون حقوق بشر کانون وکلا و یکی دیگر از وکلای دراویش گنابادی - به ۶ ماه زندان به وسیله دادگاه بدوی جزیره کیش به اتهام «جعل عنوان وکیل»، «اقدام علیه امنیت ملی»، «اشاعه اکاذیب» و «تشویش اذهان عمومی» رخ داده است. در اواسط ماه شهریور، تعدادی دیگر از وکلای دراویش در پی حمله به دراویش در شهر کوار (استان فارس در جنوب) دستگیر شده اند، از جمله آقایان امیر اسلامی، افشین کرمپور و سپس امید بهروزی. مصطفی دانشجو، یکی دیگر از وکلای دراویش، از اردیبهشت ۱۳۹۰ حکم ۷ ماه زندان را در ساری در شمال ایران می گذراند.

آزار دیگر مدافعان حقوق بشر، به ویژه زنان مدافع حقوق بشر، نیز ادامه داشته است. خانم سمیه توحیدلو، وبلاگ نگار و دانشجوی دکترای

رشته جامعه شناسی، که برای تنبیه فعالیتش در دفاع از حق رأی در تاریخ ۲۴ خرداد ۱۳۸۸ دستگیر و پیش از آزادی با وثیقه ۷۰ روز در بازداشت به سر برده بود، در روز ۲۳ شهریور در زندان اوین ۵۰ ضربه شلاق خورد. او در پی دستگیری در خرداد ۱۳۸۸، گویا به خاطر توهین به آقای احمدی نژاد در وبلاگش به یک سال زندان، ۵۰ ضربه شلاق و جریمه نقدی محکوم شده بود، اما حکم زندان لغو شده بود.

خانم فرانک فرید، عضو کمپین یک میلیون امضا، در روز ۱۲ شهریور ۱۳۹۰ در حال خرید دستگیر شد. دستگیری او به تظاهراتی ربط داده شده که همان روز در ارتباط با خشک شدن دریاچه ارومیه برگزار شده و تظاهرکنندگان از مقامات حکومت ایران خواسته اند سدهای روی رودخانه های منتهی به این دریاچه را برچینند. بنا به گزارش ها، خانم فرید در هنگام دستگیری مورد ضرب و شتم قرار گرفته است. او هنوز در زندان مرکزی تبریز به سر می برد و از اتهام های او خبری در دست نیست.

سرانجام، خانم مریم بهرمن، فعال جامعه مدنی و دفاع از حقوق زنان، به ویژه با عضویت در کمپین یک میلیون امضا در شیراز، پس از چهار ماه بازداشت شامل ۵۵ روز حبس انفرادی در روز ۲۴ شهریور با وثیقه آزاد شد. او هنوز با اتهام «اقدام علیه امنیت ملی» روبرو است.

برنامه نظارت تداوم بازداشت خودسرانه و آزار و اذیت قضایی مدافعان حقوق بشر را در ایران که تنها به قصد تنبیه فعالیت های موجه حقوق بشری آنهاست، قاطعانه محکوم می نماید.

به همین ترتیب، برنامه نظارت مقامات ایران را فرا می خواند تمام مدافعان حقوق بشر را که در حال حاضر در این کشور در بازداشت هستند فوراً و بدون قید و شرط آزاد کنند، به تمامی شکل های آزار علیه آنها پایان دهند و در هر شرایطی سلامت جسمانی و روانی آنها را بر اساس اعلامیه سازمان ملل در باره مدافعان حقوق بشر، اعلامیه جهانی حقوق بشر و عهدنامه های بین المللی حقوق بشر که ایران متعهد آنهاست تضمین نمایند.

تماس برای اطلاعات بیشتر:

FIDH: Karine Appy / Arthur Manet: + 33 (0) 1 43 55 25 18 •

OMCT: Delphine Reculeau: + 41 (0) 22 809 49 39 •

پخش: جامعه دفاع از حقوق بشر در ایران: [lddhi\(at\)fidh.net](mailto:lddhi(at)fidh.net) یا
[lddhi.fidh\(at\)gmail.com](mailto:lddhi.fidh(at)gmail.com)